

РЕШЕНИЕ

№ 37

гр. гр. Оряхово, 26.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ОРЯХОВО в публично заседание на дванадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Н.Л.К.

при участието на секретаря А.Б.

като разгледа докладваното от Н.Л.К. Гражданско дело № 20211460100452 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правна квалификация чл.146, вр.чл.144 от СК и чл.86, ал.1, изр.1 от ЗЗД от пълнолетния ищец ЕЛ. ЕМ. ИВ., ЕГН:***** от с.Селановци, обл.Враца, ул.“ А.С. „, №121 чрез процесуалния ѝ представител адв.Ц.М. от АК – Враца срещу ЕМ. ИВ. ЦВ., ЕГН:***** от гр.Оряхово, обл.Враца, ул.“ И.В. „, №2, ап.16 за присъждане на месечна издръжка по чл.146, вр.чл.144 от СК в размер на 800.00 лева / осемстотин лева / за периода, в който учи редовно във висше учебно заведение, за предвидения срок на обучение, до навършване на двадесет и пет годишна възраст, или настъпване на събитие, водещо до изменение или прекратяване на дължимата издръжка, считано от датата на депозиране на исковата молба – 15.08.2021г. / видно от пощенското клеймо / до отпадане на правното основание за това, ведно със законната лихва за забава за всяка просрочена месечна вноска до окончателното ѝ изплащане.

На основание чл.242, ал.1 от ГПК се прави искане да бъде допуснато предварително изпълнение на решението в частта относно присъдената издръжка.

Претендират се и направените по делото разноски.

В исковата молба се твърди, че с Решение от 29.06.2010г., постановено по ГД №296/2010г. по описа на РС – Оряхово, бракът между родителите на ищцата е бил прекратен.Със същото решение упражняването на родителските права над непълнолетната тогава ищца е било предоставено на нейната майка и е била определена месечна издръжка, която ответникът, като баща на ищцата е следвало да ѝ заплаща.Сочи се, че ищцата към датата на завеждане на исковата молба е навършил пълнолетие и е на 19 години.

Посочено е, че от приложеното по делото Уверение №4045 от 02.08.2021г., издадено от АУ – Пловдив се установявало, че ищцата за 2021/2022г. е записана в университета в зимен семестър на първи курс, редовно обучение в образователно квалификационна степен „ бакалавър „ по специалност „, растителна защита „, с факултетен №4045.

Твърди се, че с навършване пълнолетието на ищцата, задължението на нейния баща да заплаща издръжка е прекратено.Сочи се, че поради редовната форма на обучение ищцата няма възможност да полага труд.Същата до приемането си в посоченото учебно заведение е работила в „ АРАМАР „ ООД, с.Селановци като продавач - консултант и е получавала доходи в размер на минималната работна заплата, даващи ѝ възможност да поема част от необходимите ѝ средства за живот и издръжка, но след приемането във ВУЗ и предвид на

обстоятелството, че от месец септември 2021г. ищцата ще живее в гр.Пловдив, където ще се обучава, работодателят е прекратил трудовото ѝ правоотношение, считано от 04. 08. 2021г. със Заповед №1/23. 06. 2021г..

Твърди се още, че ищцата не можела да се издържа сама, тъй като до завършване на висшето си образование нямало да има възможност да работи, респективно няма да има доходи от труд, а нямала и имущество, от което да генерира достатъчни за издръжката си доходи. Отражено е, че доходът ѝ се свеждал до това, което ѝ се осигурявало от нейната майка, както и, че няма и имущество, от което да се издържа - няма недвижими имоти на свое име. Със средства, подарени от нейните баба и дядо - родителите на майката на ищцата, същата е закупила лек автомобил, с който да може да пътува от с.Селановци до гр.Пловдив, предвид разстоянието между двете населени места и липсата на удобен транспорт за друго предвижване, поради което този автомобил не можел да попадне във визираното в чл.144 от СК “ използване на имуществото ”, което има предвид използване на имуществото по начин, който да генерира доходи / наеми, лихви и пр. /.

Сочи се, че от началото на месец септември ищцата ще живее на общежитие в гр.Пловдив и в периода до завършване на висшето си образование ще се нуждае от средства за задоволяване на своите потребности от храна, облекло, транспорт в гр.Пловдив, и за прибиране до с.Селановци, учебници, учебни помагала и пособия и такса за обучение във висшето училище. Касаело се за необходими, обикновени, а не луксозни разходи, възлизащи поне на 800.00 лева месечно, предвид размера на минималната работна заплата, тъй като последните данни на Института за социални и синдикални изследвания към КНСБ за необходимите средства за живот на едно домакинство сочели 2542.00 лева месечно и поради обстоятелството, че ищцата ще живее на значително разстояние от родното си място, сама, а не с други членове в едно домакинство.

Твърди се, че при разговор със своя баща ищцата не е успяла да постигне съгласие относно осигуряването от негова страна на необходимите ѝ средства за издръжка.

Твърди се, че ответникът е в трудоспособна възраст, че работи в системата на МВР, че получава доходи в значителен размер и би могъл да заплаща необходимата ѝ издръжка.

В заключение се сочи, че право на пълнолетния ищец е да насочи претенцията си за издръжка към всеки от двамата родители или само към единия от тях — в случая към бащата, както и, че ищцата несъмнено е лице, което се нуждае от издръжка и има право да получава такава, а от друга страна ответникът реализира месечен брутен трудов доход, който му позволява да дава такава, и няма никакви здравословни проблеми, които да обуславят допълнителни разходи за собствената му издръжка.

В подкрепа на иска са представени копия от следните писмени доказателства: удостоверение за раждане, издадено въз основа на акт за раждане №72/07.06.2002г., съставен в гр.Оряхово; Решение №62 от 29.06.2010г., постановено по ГД №296/2010г. по описа на РС – Оряхово; копие на страница от трудова книжка; Заповед №1/04.08.2021г. за прекратяване на трудов договор; талон за МПС и Уверение №4045 от 02.08.2021г., издадено от АУ – Пловдив.

В срока за отговор по чл.131 от ГПК, от ответника чрез адв.Ц.С. от АК – Враца е постъпил писмен такъв, с който оспорва иска като неоснователен и недоказан по размер, като се прави искане предявеният иск да бъде отхвърлен поради липсата на елементите от фактическия състав на чл.144 от СК.

На първо място се счита, че в случая не е налице пълна безусловност на задължението. Не било установено, че ищцата продължава да учи редовна форма на обучение във висше учебно заведение, тъй като с приложеното по делото Уверение от АУ – Пловдив се установявало само обстоятелството, че същата за 2021/2022г. е записана в университета в зимен семестър на първи курс, редовно обучение в образователно квалификационна степен „ бакалавър „, по специалност „, растителна защита „. Също така се сочи, че уверението е издадено на 02.08.2021г. преди започване на учебната година и не

ставало ясно дали ищцата е започнала или продължила обучението си през 2021г/2022 учебна година, както и дали има право и получава ли стипендия съгласно правилата на висшето учебно заведение – било социална или за успех. На следващо място се твърди, че ищцата притежава имущество и други доходи, от които да се издържа.

В тази връзка се сочи, че не може да бъде прието изложеното от страна на процесуалния представител на ищцата, че лекият автомобил, собственост на ищцата марка „Ауди“, модел „А 3“, с ДКН: ВР3623СК не можел да попадне във визираното в чл.144 от СК имущество. Соочи се, че автомобилът е на значителна стойност, като застрахователната му стойност е 9869.40 лева, което било видно от застрахователната оценка №2109160010173. Твърди се, че пазарната цена на такъв автомобил е от 10999.00 лева до 18189.00 лева / 9300.00 евро /. Посочено е, че ищцата можела да се разпорежи с това свое движимо имущество като го продаде и с получената сума от продажбата да се издържа за доста дълъг период. Счита се, че за обучението ѝ не е задължително да разполага с личен лек автомобил на висока стойност, както и, че било ноторно известно, че за студентите са предвидени намаления в цените на билетите за различните видове транспорт, докато това не било валидно при закупуването на горива за МПС тяхна собственост.

Също така е отразено, че ищцата притежава банкова сметка с №В000000000000, по която имало данни за наличност в размер на 8490.88 лева.

На следващо място се сочи, че не може да бъде прието изложеното в исковата молба, че поради редовната форма на обучение ищцата нямала възможност да полага труд. В тази връзка се счита, че редовната форма на обучение не пречатства обучаващите се в нея да полагат труд и да се издържат от доходите си, както и, че можело да се реализира доход от работа на смени, работа на ненормиран работен ден, почасова работа, предлагана на студенти и други. Нямамо законова забрана обучаващите се в редовна форма на обучение да работят, като дори нормата на чл.169 от КТ регламентирала възможността за платен отпуск за обучение на работника или служителя. Също така, съгласно чл.52 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските, съгласието на работодателя по чл.169, чл.170 и чл.171 от КТ се давало в писмена форма за всеки отделен случай, а при липса на съгласие се прилагал чл.171, ал.2 от КТ, съгласно който когато съгласие на работодателя не е дадено, работникът или служителят, който учи в средно или във висше училище без откъсване от производството, има право на неплатен отпуск в размерите по ал.1, намалени наполовина.

На следващо място е отразено, че според характеристична справка от 24.09.2021г. става ясно, че имало данни, че ищцата се занимавала с отглеждане и разпространение на наркотични вещества / НВ / на територията на с.Селановци, както и че самата тя употребява НВ. Соочи се, че от направена справка в информационните масиви на МВР се оказало, че срещу лицето ЕЛ. ЕМ. ИВ. имало заведено ДП №64/2020г. по чл. 354в, ал. 1 от НК, има полицейска регистрация №931/01.06.2020г. по чл. 354в, ал.1 от НК, съдебно дело в РС - Оряхово по чл.354в, ал.1, вр.чл.20, ал.2 вр.чл.63, ал.1, т.4 от НК, ефективно наказание.

Посочено е, че чл.144 от СК говори общо за издръжка от доходите или от използване на имуществото на пълнолетните деца, ако учат редовно в средни и висши учебни заведения, а отглеждането и разпространението на наркотични вещества / НВ / макар да е забранена от закона и да подлежи на санкция, също е дейност, от която се реализират доходи.

На следващо място се твърди, че с получаваните доходи от Е.Ц. само от трудовото му възнаграждение като служител в МВР, а след пенсионирането му през април 2022г. от пенсия, той можел да осигури само своето съществуване и лечение. Твърди се още, че въпреки сериозните финансови затруднения, който изпитвал и изпитва към момента ответникът и след навършване на пълнолетие на ищцата, включително до месец август 2021г., същият е изпълнявал задължението си да изплаща издръжка в определения от съда размер от 200.00 лева, присъдена ѝ с Решение №123/31.10.2016г. на РС - Оряхово по ГД №347/2016г., потвърдено с Решение №11/20.01.2017г. по ВГД №662/2016г. на ОС – Враца. В тази връзка се представят и се иска да бъдат приети преводни нареждания за

извършвани преводи по банкова сметка №B023ШВ580021096494440.Отразено е, че от приложеното удостоверение за банкова сметка било видно, че към 30.06.2020г., ищцата притежава банкова сметка №B0000000000, по която имало данни за наличност в размер на 8490.88 лева.

Отразено е още, че даването на издръжка създавало особени затруднения за ответник, както и, че същият за да даде търсената издръжка в размер на 800.00 лева трябвало да разполага и да притежава средства над собствената си необходима издръжка, които да му позволяват без особено затруднение да отделя средства и за издръжка на пълнолетното си учащо дете.Възможността за доставяне на издръжка по смисъла на чл.144 от СК предпоставяло по - широка материална възможност, при която доставянето на издръжката нямало да се чувства особено осезателно от родителя.

С оглед горното са наведени твърдения, че материалните възможности на ответника са силно ограничени предвид здравословното му състояние.Сочи се, че ответникът страда от вторични, умерено представени дегеративни промени на ниво Л4-Л5, дискова болест на две от нивата, дискова херния на нивото Л4-Л5 и хипертонично сърце без / застойна / сърдечна недостатъчност.

Отразено е, че здравословното състояние на ответника водело до задължителния и ежедневен прием на лекарства, като и до спазването на строг хранителен режим / диета / - хранене с повече зеленчуци, пресни плодове, риба, богата на омега-3 като съомга, сардини, скумрия, яйца, месо от пасящи животни, като от дневния калориен прием 20 до 30% да са калориите от протеини, които балансирали кръвната захар, бобови култури, ядки, семена, пълнозърнени полезни храни - кафяв ориз, амарант, киноа, елда, ечемик, просо, лимец, спелта както и млечни продукти - кисело мляко, сирене и източник на калций, протеини и пробиотици.

Твърди се, че месечните доходи на ответника отивали за осигуряването на лекарства и на горепосочените храни.

Сочи се, че ответникът получава месечно възнаграждение, което е сбор от основана заплата и допълнителни плащания за извънреден труд за работата в почивни и празнични дни, и при вредни, опасни или специфични условия на труд.Допълнителните плащания не били постоянни и ежемесечни суми.Конкретизира се, че това пояснение се прави предвид записаните суми по издадената служебна бележка изх.№36900013353 от 01.09.2021г.Сочи се, че основното месечно възнаграждение е под сумата от 1200.00 лева и се прави искане съдът при извършване на преценката за възможността за даване на издръжка да приеме като основа именно сумата от 1200.00 лева.Посочено е още, че ответникът ще се пенсионира през април 2022г. и доходите му ще намаляят до размера на очакваната да получава месечна пенсия в размер на около 900.00 лева.

Твърди се, че тежкото финансовото състояние на ответника наложило през 2017г. да изтегли и кредит от „ Обединена Българска Банка “ АД в размер на 10000.00 лева за срок от 60 месеца, с месечна вноска от 202.90 лева, като остатъкът по кредита към 02.09.2021г. бил 2759.20 лева, като крайната дата на погасяване на кредита е 05.11.2022г. , когато вече ответникът ще е пенсионер.

Отразено е, че ответникът е собственик на лек автомобил модел „ Хонда “, модел „ НЯ – V “, произведен през 2001г. с ДКН:№....., който е на 20г. и е със средна цена от 3190.00 лева до 4099.00 лева, за разлика от неговата дъщеря, която има автомобил с дата на първа регистрация 25.08.2011г. от премиум марката „ Ауди “, на стойност поне три пъти по - висока от тази на ответника и с близо 11г. по - нов.

Сочи се, че ответникът не живее в собствено жилище, а в жилището на жената, с която съжителства на семейни начала С.И.Б.а на адрес гр. Враца, ул., ПП.К. “ №33, вх., В “, ет.1, ап.21, както и, че Бачовска получава нето 601.02 лева месечно възнаграждение, което било видно от извлечение от разплащателна ведомост на „ МЦ – Гинека „, ЕООД.Твърди се, че ответникът заплащал част от сметките за вода, ток и отопление предвид, че и той потребява

количества вода, ел. и топлинна енергия, както и, че Бачовска също била с ограничени финансови възможности, за да покрива изцяло разходите и за двамата с ответника.

Основен месечен разход на ответника е и този, свързан с пътуването от гр.Враца където живее до гр.Козлодуй където работи, като този разход възлизал на 320 лева месечно.В тази връзка се сочи, че пътуването със собствен превоз било наложително като превантивна мярка от заболяване от Covid 19, което може да има сериозни последици и дори да доведе до летален край за ответника, предвид здравословното му състояние, както и, че разходите свързани с пътуването до работа и обратно не се изчерпвали само с гориво, а и с допълнителни такива за сервизно обслужване и оборудване на стария амортизиран лек автомобил модел „ Хонда “, модел „ НЯ –V “ произведен през 2001г., който е на 20г. , и възлизащи на още поне 110.00 лева месечно.

Сочи се още, че не е настъпила промяна в обстоятелствата от времето когато е постановено Решението по ГД №347/2016г. по описа на РС – Оряхово , като както и тогава и сега ответникът се грижи за майка си Геновева Ангелова Ницолова, родена на 02.05.1949г., която живее в гр.Оряхово, като и помага с труд и с пари всеки месец.

Представят се писмени доказателства за тримесечните данни за общ доход на домакинствата по източници на доходи за второто тримесечие на 2020г. и 2021г. и общ разход на домакинствата по групи за второ тримесечие на 2020г. и 2021г. от НСИ.С оглед на това се сочи, че от данните е било видно, че потребителския общ разход възлиза на 1354.79 лева, а съотнесен с брутния общ доход, но само от работна заплата 1107.84 лева с оглед факта, че освен нея ответникът не реализира други от упоменатите в таблицата доходи извън работната заплата, от самостоятелна заетост, от собственост, пенсии, семейни добавки за деца, други социални помощи, регулярни трансфери от други домакинства, приходи от продажби, други приходи, изтеглени спестявания.Националната линия на бедност през 2021г. е била 369.00 лева, а през 2022г. ще е 413.00 лева.

Направен е извод, че за ответника след приспадане на месечните му разходи, дори пресметнати по статистически данни при заплата под 1200.00 лева и очаквана пенсия от 900.00 лева, ще остава да живее със сума близка до тази определена като линията на бедност, което означавало, че родителят не притежава средства над собствената си необходима издръжка, които да му позволяват без особено затруднение да отделя средства и за издръжка на пълнолетното си учащо дете.

Счита се, че възможността на бабата и дядото на ищцата по майчина линия да даряват средства в размери в порядъка от 9869.40 лева до 18189 лева, достатъчни ищцата да закупи малко употребяван луксозен лек автомобил от премиум марката „ Ауди “, предполагало и тяхната възможност да осигуряват средства и за издръжката ѝ на учащ.

Сочи се, че в исквата молба не се изнасяло, но било факт, че другият задължен да осигурява издръжката на ищцата родител майката ....., работи в АЕЦ Козлодуй - единствената атомна централа в България и най - голям производител на електрическа енергия в страната, както и, че трудовите възнаграждения изплащани от АЕЦ Козлодуй на работниците и служителите са в пъти по - високи от средните за страна и региона.Счита се, че М.Г. е в трудоспособна възраст , получава доходи в значително по - висок размер от ответника и би могла да заплаща издръжка на дъщеря си в търсения размер от 800.00 лева, предвид качеството ѝ на родител, който може да я дава без особени затруднения.

Отразено е, че ищцата не е консултирала изборът си на учебно заведение и специалност с нейния баща, както и, че отдалечеността на учебното заведение, което е избрала Аграрен Университет - Пловдив и възможността да учи същата специалност и в по - близко населено място оказвало също влияние върху размера на търсената издръжка и възможността тя да бъде осигурявана от задължените лица родители на ищцата.Дава се пример, че специалността „ растителна защита “ има прием и в Лесотехнически Университет в гр.София на разстояние 182 км от с.Селановци, а не 308 км, както е Аграрен Университет – Пловдив.

Представят се следните копия от писмени доказателства: резултат от образно изследване - лумбален сегмент на гръбначен стълб от кабинет по компютърна томография; амбулаторен лист №847/06.03.2020г., амбулаторен лист №848/06.03.2020г., амбулаторен лист №1013/23.03.2020г. и изследвания от медицинска лаборатория „ ЦИБАЛАБ „ от 07.03.2020г.; преводни нареждания за заплащана издръжка от по 200.00 лева месечно за цялата 2020г. и до 08.2021г. включително; застрахователната оценка №2109160010173; свидетелство за регистрация на част I за лек автомобил марка „ Хонда “, модел „ НК –V “, произведен през 2001г. с ДКН:.....; извадка за обяви на МПС марка „ Ауди “, модел „ А 3 “; извадка за обяви на МПС марка „ Хонда “, модел „ НК –V “; банково удостоверение от ОББ АД клон Враца към 02.09.2021г. и погасителен план по кредит; служебна бележка изх. №369000-13353/01.09.2021г. от МВР ОДМВР – Враца, издадена на Емил Цветанов; общ доход на домакинствата по източници на доходи за второ тримесечие на 2020г и 2021г.; общ разход на домакинствата по групи разходи за второ тримесечие на 2020г. и 2021г. от национален статистически институт / НСИ /; извлечение от разплащателна ведомост на „ МЦ – Гинека „ ЕООД; протокола от о.с.з. от 17.10.2016г. по ГД №347/2016г. по описа на РС – Оряхово; удостоверение за банкова сметка, издадено от ОББ и характеристични данни;

В проведеното съдебно заседание ищецът не се явява, представлява се от процесуалния си представител – адв.Ц.М. от АК – Враца. Ответникът се явява лично и с процесуалния си представител – адв.Ц.С. от АК – Враца.

В съдебно заседание са разпитани свидетелите Д.Г.К., ... и К.Л.М.

По делото от страните са представени писмени защиты.

От събраният по делото доказателствен материал, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На 06.06.2002г. е родено детето ЕЛ. ЕМ. ИВ., видно от Удостоверение за раждане, издадено въз основа на Акт за раждане №72/07.06.2002г. от Община Оряхово. От същото удостоверение се установява, че родители на ищцата са свидетелката М.Г. и ответникът ЕМ. ИВ. ЦВ..

С Решение №62/29.06.2010г. по гр.д.№296/2010г. по описа на РС - Оряхово, е бил прекратен с развод гражданския брак между родителите на Е.И. Упражняването на родителските права върху детето е било предоставено на майката М. Ц.а, като било постановено детето да живее при майката в с.Селановци, обл.Враца на ул. „ А.С. „, №121, а бащата Е.Ц. да заплаща ежемесечна издръжка на малолетното си дете чрез неговата майка и законен представител в размер на 100.00 лева месечно, считано от 01.07.2010г. до настъпване на обстоятелства за нейното изменяване или прекратяване. В последствие съдът е изменил месечната издръжка, плащана от ответника на непълнолетната тогава негова дъщеря от 100.00 лева на 200.00 лева, каквато и издръжка ответникът е заплащал до навършване пълнолетие на ищцата през месец юни 2021г..

След като навършила пълнолетие за периода от 23.06.2021г. до 04.08.2021г., ищцата е работила като продавач – консултант в „ Арамар „, ООД, с.Селановци, обл.Враца.

На 28.07.2021г. ищцата закупила лек автомобил марка „ Ауди „, модел „ А3 „, за сумата от 3500.00 лева с парични средства дарени ѝ от нейни близки и роднини по повод завършване на средното си образование.

От представеното по делото уверение от Аграрен Университет – Пловдив, факултет „ Растителна защита и агроскология „, №4045/02.08.2021г. се установява, че ищцата е записана в университета за 2021/2022 учебна година в зимен семестър на първи курс, редовно обучение, в образователно – квалификационна степен „ бакалавър „, по специалност „ растителна защита „, с факултетен №4045.

Представено е и заверено копие от студентската книжка на ищцата. От същото се установява, че ищцата е със студентски номер 4045, редовна форма на обучение. Установява

се и изучаваната учебна дисциплина в първи курс на зимния семестър през 2021-2022 учебна година, заверена с подписите на съответните преподаватели.

От представените два броя билети за пътуване от БДЖ по маршрута гр.Червен Бряг – гр.София се установява, че билета ведно със запазено място е на стойност 09.05 лева.От представения билет за пътуване по маршрут гр.София – гр.Пловдив се установява, че същия е на стойност 09.50 лева.Представени и приети по делото са и фискални бонове от покупки на дрехи, спално бельо, козметика и др. на обща стойност 219.88 лева.От представения касов бон от каса студентско общежитие – „ Чайка – 3 „, гр.Пловдив, се установява, че на 12.10.2021г. ищцата е заплатила наем за общежитие в размер на 70.00 лева.От представената квитанция от „ Аграрен университет „, гр.Пловдив се установява, че заплатената от ищцата такса за първия семестър е в размер на 367.00 лева.

От представеното по делото удостоверение от ОББ АД, клон Оряхово се установява, че ищцата към дата 08.10.2021г. има наличност по сметката си в размер на 52.15 лева.

От приложеното по делото удостоверение, издадено от ОД на МВР – Враца се установява, че към дата 07.10.2021г. ответникът заема длъжността „ старши полицай „, в група „ Охранителна полиция „, към РУ на МВР „ АЕЦ – Козлодуй „, с основно месечно възнаграждение в размер на 1126.00 лева.От представената служебна бележка от ОД на МВР – Враца се установява, че ответникът работи в МВР и че за периода от 01.09.2020г. до 31.08.2021г. е получил брутно трудово възнаграждение в размер на 23448.42 лева и нетно такова в размер на 21103.57 лева.От съдържанието на същата се установява, че най – ниското му нетно възнаграждение е през месец септември 2020г. и е в размер на 1417.40 лева, а най – високото е през месец април 2021г. и е в размер на 2034.18 лева.За месеците май, юни и юли 2021г. нетното му трудово възнаграждение е както следва – 1888.15 лева, 1828.75 лева и 1967.90 лева.

От представеното по делото банково удостоверение се установява, че ответникът на 06.11.2017г. е изтеглил кредит в размер на 10000.00 лева за срок от 60 месеца, с месечна вноска от 202.90 лева.Установява се още, че остатъкът от кредита му към 02.09.2021г. е в размер на 2759.20 лева, както и, че крайната дата за погасяване на кредита е 05.11.2022г..

От представената справка от информационната система се установява, че на 03.07.2018г. ответникът е закупил недвижим имот – самостоятелен обект в сграда с площ от 44.540 кв.м. в гр.Банско, обл.Благоевград.От представения нотариален акт за покупко – продажба на недвижим имот №123, том 1, дело №230/1994г. се установява, че ответникът е закупил недвижим имот в гр.Оряхово, обл.Враца.

Безспорно е по делото, че ищцата е навършила пълнолетие, че баща ѝ е спрял да дава издръжка, след като е навършила 18 години, както и, че същата е студентка в първи курс в Аграрен университет, гр.Пловдив редовна форма на обучение.От доказателствата по делото се доказва по безспорен начин, че ищцата няма свои доходи или имущество, от което да се издържа – няма недвижими имоти и не реализира доходи от трудова дейност.

Съгласно разпоредбата на чл.144 от СК, родителите дължат издръжка на пълнолетните им деца, ако последните учат редовно в средни и висши учебни заведения, за предвидения срок на обучение, до навършване на 20 - годишна възраст при обучение в средно и на 25 - годишна възраст при обучение във висше учебно заведение, и не могат да се издържат от доходите си или от използване на имуществото си.

За да бъде уважен осъдителният иск за издръжка на пълнолетно учащо дете от неговия родител, ищецът, чиято е доказателствената тежест съгласно чл.154, ал.1 от ГПК, следва да докаже кумулативната наличност на следните три предпоставки:

- че ответникът е негов родител;
- нуждите му от издръжка за релевантния период;
- че учи редовно във висше учебно заведение за предвидения срок на обучение, както и, че не е навършил 25 години;

По отношение на тези обстоятелства ищецът е следвало да проведе главно и пълно

доказване, което да създаде в съда сигурно убеждение за тяхното съществуване. В настоящият случай съдът намира, че тези три предпоставки са доказани.

На следващо място ищецът следва да наведе твърдения, респективно да декларира, че не разполага със собствено имущество и доходи. В тази връзка, ищецът не само заявява в депозираната искова молба, че няма доходи, от които да се издържа, както и движимо и недвижимо имущество, от които да реализира приходи но и представя удостоверение от банка ОББ за твърдените от него обстоятелства, поради което съдът приема, че по делото не се установява ищецът да разполага с доходи или имущество, от което може да реализира такива.

За да достигне до горните изводи съдът взе предвид свидетелските показания и ангажираните от страните писмени такива. От свидетелските показания, депозирани от свидетелите доведени от ищцовата страна може да се направи извод за действителния размер на разходите на ищеца за обучение, както и за обстоятелството, че за ищцата не е налице удачен вариант същата да работи и учи едновременно. В тази връзка от разпита на св.Д.К. се установява, че ищцата не получава стипендия като студент в гр.Пловдив, че не работи и няма възможност да работи, защото учи в редовна форма на обучение, като с оглед организацията на учебния процес, ежедневно е ангажирана с учебни занятия; че ищцата пътува до гр.Пловдив и обратно, като от с.Селановци до гр.Червен бряг пътува с автомобил, от гр.Червен бряг до гр.София – с влак, а от гр.София до гр.Пловдив – с автобус и обратно, че се прибира в с.Селановци всяка седмица или през седмица, че свидетелката и нейните родители по повод завършването на ищцата са и предоставили известни средства. Установяват се и причините, поради които ищцата се прибира всяка седмица, а именно, тъй като живее на общежитие и за да не остава сама когато съквартирантките ѝ си тръгват. Показанията на св.К. се потвърждават от показанията на майката на ищцата – св.М.Г.. Последната уточнява, че пътят на ищцата до гр.Червен бряг и обратно е 30.00 лева в едната посока, че средната цена на билета, който купува за превоза с влак е около 10.00 лева, а за превоза с автобус е 14.00 – 15.00 лева; че необходимите средства за храна на ден са около 20.00 лева, че са и необходими средства за закупуване на учебни помагала, учебници, пособия; че ищцата по повод завършване на средното си образование е получила парични средства от свидетелката, от нейната сестра и родители, както и от роднини от гр.Разлог, както и, че ищцата към момента не разполага с тези парични средства, тъй като с тях били решили да закупят лек автомобил, с който след време ищцата да може да се придвижва до гр.Пловдив. От показанията ѝ също така се установяват и причините, поради които ищцата се прибира в с.Селановци всяка седмица, а именно - всички деца, с които ищцата живее в общежитието се прибират, както и, че условията в общежитието не са достатъчни за приготвяне на храна, пране на дрехи и обслужване потребностите на ищцата.

Показанията на посочените по – горе две свидетелки относно пътните разходи на ищцата от с.Селановци до гр.Червен бряг и обратно за един месец се потвърждават и от представените по делото и описани по – горе билети. От същите може да бъде направен извод, че месечните разходи на ищцата във връзка с пътуването ѝ, включително и пътя до гр.Червен Бряг и обратно до с.Селановци са в размер на около 400.00 лева.

Като безспорно доказан от приложения по делото касов бон от каса студентско общежитие – „ Чайка – 3 „, гр.Пловдив е и заплащания месечен наем за общежитие от страна на ищцата в размер на 70.00 лева. За доказан съдът намира и твърдения разход за храна от 20.00 лева на ден, или общо за месеца 400.00 лева. Разходът направен за семестриална такса от 367.00 лева се доказва от представената квитанция от „ Аграрен университет „, гр.Пловдив.

Също така съдът намира и за безспорно установено, че ищцата не може да разчита на други доходи освен тези на родителите си, тъй като не са събрани каквито и да е доказателства, че същата получава някакви доходи. Същата живее с майка си, която също получава трудово възнаграждение. Бащата на ищцата също е в трудоспособна възраст и

работи на сключен трудов договор, т.е. следва да може да издържа дъщеря си и след навършване на пълнолетие, но само ако това не представлява сериозно затруднение за него, въпрос, който ще бъде обсъден по – надолу в мотивите.

За неоснователно съдът намира направеното от ответната страна възражение, че с оглед стойността на закупения от ищцата автомобил, последната може да го продаде и да се издържа с получената от продажбата сума доста дълъг период от време. На първо място тук следва да се отчете твърдяната от ищцовата страна причина за закупуване на автомобила, а именно, че същият е закупен за да може да се придвижва ищцата до гр.Пловдив след придобиване на СУМПС. Също така, същият може да бъде използван към настоящия момент и за да може ищцата да се придвижи от с.Селановци до гр.Червен Бряг. На следващо място предоставените на ищцата от близки и роднини парични суми във връзка със завършването на средното ѝ образование и закупуването с тях на лек автомобил са дарствени актове и нямат отношение към дължимата от страна на ответника издръжка като родител. В случая притежавания от ищцата лек автомобил е имущество, което тя не използва за получаване на доходи, от които би могла да се издържа. Лекият автомобил служи за задоволяване нуждите на цялото ѝ семейство, което не притежава друг автомобил от една страна и конкретно на ищцата за превоз, необходим ѝ във връзка с провежданото обучение от друга. Също така само по себе си обстоятелството, че ищцата е собственик на лек автомобил е ирелевантно за случая.

Неоснователно е и твърдението на ответната страна, че ищцата не е представила официална справка за авоарите си по посочената от ответника банкова сметка, на която същата е титуляр. Напротив, както беше отбелязано и по – горе по делото е представено банково удостоверение, от което е видно, че наличната сума по сметката на ищцата е в размер на 52.00 лева. По делото не са събрани доказателства ищцата да е титуляр и на други банкови сметки, като липсват и конкретни твърдения в тази насока.

Наистина, установи се по делото, че голяма част от разходите на ищцата са свързани с пътуването ѝ от с.Селановци до гр.Пловдив и обратно всяка седмица. Съдът обаче не споделя становището на ищеца, че това пътуване е безпричинно. В тази връзка съдът напълно споделя становището на ищцовата страна, че това пътуване се налагало, тъй като в общежитието липсвали условия за покриване на елементарните нужди на ищцата - приготвяне на храна, пране на дрехи на ищцата и др.. Също така намира, че този разход в голяма степен би се припокрил с разхода за храна, който би имала ищцата в почивните дни и който разход значително би надхвърлил сумата от 20.00 лева, тъй като през делничните дни ищцата през деня се храни на стол срещу купон от 05.00 лева, който стол не работи в двата почивни дни.

В тази връзка неоснователни са възраженията на ответника, че ищцата би могла да работи и да се издържа от реализираните доходи, тъй като това би я лишило от правото ѝ на пълноценно образование. От една страна вероятността от подобна възможност при редовно обучение във висше учебно заведение е отчетена от самия законодател в разпоредбата на чл.144 от СК. Като редовно учащо лице, ищцата е ангажирана и натоварена с обучението си, поради което е разбираемо, че не работи - по делото се събраха гласни и писмени доказателства, че ищцата е ангажирана през делничните дни с образованието си, поради което ѝ се налага да посещава редовно учебни занятия, а това ограничава възможността ѝ да работи. Съдът напълно споделя становището на ищцовата страна, че поради редовната форма на обучение, графика на обучение и предвид необходимостта от време за самоподготовка, както и поради намаленото търсене на работници поради усложнената ситуация с Ковид-19, ищцата няма възможност да полага труд за да се издържа самостоятелно. От друга страна решението на ищцата дали да започне работа през свободното си време и то само в случай, че успее да намери подходяща такава е предмет изцяло на нейната лична преценка с оглед на нейните възможности и ангажименти. Ирелевантна за случая е и възможността ищцата да получава стипендия – в

случая не са събрани доказателства същата да получава такава.

Относно възражението, че ищцата е могла да избере да учи в университет в по – близко населено място, съдът намира, че преценката къде и какво да учи е напълно в правото на ищцата, като стремежът ѝ към личностово развитие не следва да бъде възпрепятстван от отдалечеността на населеното място, в което се намира университета от населеното място, в което ищцата живее. Тук ответната страна набляга на факта, че по този начин биха били спестени средства, необходими от пътуване, но тези твърдения са чисто хипотетични, тъй като не е известно дали останалите разходи за наем, такса семестър и храна биха били в същия размер, установен по настоящето дело или биха били в значително по – висок такъв.

Следва да се отбележи и фактът, че майката е полагала непосредствените грижи по отглеждането и възпитанието на ищцата като непълнолетна, като същата продължава да ѝ оказва материална и морална подкрепа, докато учи.

С оглед на събраните по делото доказателства, от една страна се установява, че пълнолетният ищец има нужда от определена издръжка. По делото не са събрани доказателства, че ищецът получава доходи, за да се обсъжда въпросът дали е в състояние сам да се издържа от тях. Следва да се има предвид и фактът, че ищцата е ученик, редовна форма на обучение, присъствието му на учебни занятия в училище е задължително, което обективно създава затруднение за пълноценно участие в работен процес за осигуряване на средства, като е без значение, че същият е младо и трудоспособно лице, позволяващо му да работи. От друга страна, за поддържане на пълнолетен учащ са необходими определени средства за издръжка – за обучение, учебници и учебни пособия, транспорт, храна, облекло и други ежедневно необходими разходи, но това не означава автоматично, че част от тях следва да се поемат от родителя, от когото се търсят, защото принципно пълнолетните деца по начало са длъжни сами да се грижат за издръжката си.

От друга страна обаче, в хипотезата на чл.144 от СК, условие за задължението за издръжка на пълнолетни учащи деца е и родителят да може да дава издръжка без „ особено затруднение „, т.е. издръжката да не съставлява „ особено затруднение „ за дължачия я родител. Тази предпоставка, наред с изброените по – горе такива, също следва да е налице кумулативно. В хипотезата на чл.144 от СК, възможността за предоставянето на издръжка не съвпада с общото изискване на чл.143, ал.1 от СК, при което размерът на издръжката се определя единствено като функция на нуждите на лицето, което има право на издръжка и възможностите на лицето, което я дължи. Задължението за издръжка по чл.144 от СК се подчинява освен на общите правила, определящи правото и размера на издръжката, но и на определени ограничителни изисквания. Ограничението има своето оправдание, тъй като се касае за издръжка на вече пълнолетно дете, което поначало е длъжно само да се грижи за издръжката си. Неговият родител по силата на чл.144 от СК, може да бъде заставен да му дава такава, само при условие, че това не би го затруднило " особено ". Също така издръжката по чл.144 от СК се дължи и от двамата родители според материалните им възможности. Заплащането от родителя на издръжка на пълнолетно му дете предвид изискванията на чл.144 от СК предпоставя материални възможности на този родител, които следва да са реални и обективно да съществуват, не да са преценени с оглед на неговата трудоспособност, възраст и професия, а само с оглед на действително реализираните доходи и материално състояние, така че доставянето на издръжка на пълнолетното дете да не поставя родителя в невъзможност да осигурява собствена си издръжка за нормално съществуване и да изпълнява безусловното задължение за издръжка на непълнолетно дете.

Следователно задължението на родителя да дава издръжка на своето пълнолетно дете не е безусловно, каквото е задължението към ненавършилите пълнолетие деца, според разпоредбата на чл.143 от СК, а само ако не съставлява за родителя особено затруднение, което се преценява с оглед възможностите на родителя с получаваните от него доходи да задоволява своите нужди, както и да се отчете има ли задължения към ненавършили

пълнолетие деца, за които е длъжен да се грижи и по отношение на които безусловно дължи издръжка, а също и на задълженията му към кредитни институции, което обстоятелство се отчита при определяне на издръжка на пълнолетно дете.“ Особено затруднение „ по смисъла на СК означава ограничаване на възможностите за задоволяване на елементарните конкретни нужди на самия родител, т.е. последният следва да притежава средства над собствената си необходима издръжка, които да му позволяват без особено затруднение да отделя средства и за издръжка на пълнолетното си дете.

Безспорно по делото е установено, че ответникът работи в МВР и че за периода от 01.09.2020г. до 31.08.2021г. е получил брутно трудово възнаграждение в размер на 23448.42 лева и нетно такова в размер на 21103.57 лева или средно за цитирания период е получил нетно възнаграждение в размер на 1758.63 лева на месец. Установи се още, че и основното месечно възнаграждение на ответника е в размер на 1126.00 лева, но видно от представената служебна бележка от ОД на МВР – Враца, действително получаваното такова е размер значително надхвърлящ основното месечно възнаграждение, поради което съдът не може да гради изводите си върху посочения размер на последното. Съдът приема, че всеки месец ответникът има разходи в размер на около 520.20 лева за погасяване на кредитни вноски и заплащане на гориво за пътуването му от гр. Враца, където живее до гр. Козлодуй, където работи. С част от оставащите му около 1230.00 лева, ответникът трябва да заплаща храна и други лични разходи и разходи за домакинството. Не се събраха доказателства ответникът да получава възнаграждение по други договори, освен трудовия и да реализира средства от друга дейност, както и да реализира доходи от собствените му жилища в гр. Банско и гр. Оряхово. Като взе предвид доказаните доходи на ответника от работна заплата и притежаваното от същия движимо и недвижимо имущество, както и моралното задължение на същия към неговата дъщеря, съдът намира, че заплащане на издръжка от негова страна в размер на 200.00 лева месечно, не би му създавало особено затруднение. При определяне на размера на издръжката, която ответникът може да заплаща, съдът отчита освен размера на дохода и това, че ответникът няма задължения за издръжка към други низходящи, както и, че задължението му по договора за кредит е било налично и към предходен момент, когато същият е изплащал издръжка на непълнолетната си дъщеря в размер на 200.00 лева месечно. Липсват каквито и да е доказателства, че ответникът е поставен в затруднено материално положение, както и за ежемесечни разходи в полза на неговата майка. Също така нито от представените медицински документи, нито от показанията на св. К. М. може да се направи извод каква е точната диагноза на ответника и какво е необходимото лечение, т.е. недоказано остана твърдението му, че материалните му възможности са силно ограничени предвид здравословното му състояние. Ирелевантно е и твърдението на ответника, че му предстои пенсиониране, поради което месечния му доход ще намали драстично. Това е едно бъдещо събитие, което при реализирането си ще е основание да бъде поискано намаляване на присъдената издръжка. Влошените отношения между ищцата и ответника като дъщеря и баща са неотнормирани към задължението на последния да осигури издръжка на детето си и не го освобождава от това му задължение.

С оглед гореизложеното съдът намира, че към настоящия момент ответникът следва да бъде осъден да заплаща на пълнолетната си дъщеря сума в размер на 200.00 лева месечно. Този размер издръжка безспорно не е от естество да задоволи в пълна степен нуждите ѝ, като останалата ѝ необходима сума над 200.00 лева може да бъде поета от други задължени лица, които дължат издръжка или ищцата да си ги осигури сама чрез полагане на личен труд.

От всичко гореизложено предявеният иск се явява основателен до размера на сумата от 200.00 лева месечна издръжка, като за разликата над претендираните 200.00 лева следва да се отхвърли като неоснователен и недоказан. Така претендираната издръжка се дължи от датата на предявяване на исковата молба - 15.08.2021г. / видно от пощенското клеймо / до отпадане на правното основание за това, ведно със законната лихва за забава за всяка

просрочена месечна вноска до окончателното ѝ изплащане.

На основание чл.242, ал.1 от ГПК следва да бъде допуснато предварително изпълнение на решението в частта относно присъдената издръжка.

При този изход на делото, на ищцата се дължат разноски съразмерно с уважената част от иска, за които е представен списък по чл.80 от ГПК, като същата е направила разноски в размер на 500.00 лева за адвокатско възнаграждение. Съобразно уважената част от иска ответника следва да заплати на ищцата сумата от 125.00 лева / сто двадесет и пет лева / за адвокатско възнаграждение.

На ответника също се дължат разноски съответно на отхвърлената част от иска, за които е представен списък по чл.80 от ГПК. Видно от последния ответникът е направил разноски в общ размер на 805.00 лева / осемстотин и пет лева /, от които 800.00 лева за адвокатско възнаграждение и 05.00 лева – държавна такса за съдебно удостоверение. Съобразно отхвърлената част от иска ищцата следва да бъде осъдена да заплати на ответника сумата от 603.75 лева / шестстотин и три лева и седемдесет и пет стотинки /.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК, вр.чл.69, ал.1, т.7 от ГПК и чл.1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, в тежест на ответника следва да се възложи и заплащането на държавна такса в размер на 288.00 лева / двеста осемдесет и осем лева /, вносими по сметка на РС – Оряхово.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.144 от СК ЕМ. ИВ. ЦВ., ЕГН:***** от гр.Оряхово, обл.Враца, ул.“ И.В. „ №2, ап.16 да заплаща на дъщеря си ЕЛ. ЕМ. ИВ., ЕГН:***** от с.Селановци, обл.Враца, ул.“ А.С. „ №121 месечна издръжка в размер на 200.00 лева / двеста лева / за периода, в който учи редовно във висше учебно заведение, за предвидения срок на обучение, до навършване на двадесет и пет годишна възраст, или настъпване на събитие, водещо до изменение или прекратяване на дължимата издръжка, считано от датата на депозиране на исковата молба – 15.08.2021г. до отпадане на правното основание за това, ведно със законната лихва за забава за всяка просрочена месечна вноска до окончателното ѝ изплащане.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск над присъдения размер от 200.00 лева / двеста лева / до пълния претендиран размер от 800.00 лева / осемстотин лева /, **като неоснователен и недоказан.**

ПОСТАНОВЯВА предварително изпълнение на решението в частта му относно присъдената издръжка.

В частта, в която е допуснато предварително изпълнение, решението има характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба пред ОС - Враца в едноседмичен срок от 26.11.2021г..

ОСЪЖДА ЕМ. ИВ. ЦВ., ЕГН:***** от гр.Оряхово, обл.Враца, ул.“ И.В. „ №2, ап.16 да заплати по сметка на РС - Оряхово сумата в размер на 288.00 лева / двеста осемдесет и осем лева /, представляваща държавна такса 4% върху тригодишните платежи върху размера на присъдената издръжка, ведно със законната лихва върху държавни вземания, считано от влизане на решението в сила до окончателното изплащане на сумата и 05.00 лева / пет лева / държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

ОСЪЖДА ЕМ. ИВ. ЦВ., ЕГН:***** от гр.Оряхово, обл.Враца, ул.“ И.В. „ №2, ап.16 да заплати на ЕЛ. ЕМ. ИВ., ЕГН:***** от с.Селановци, обл.Враца, ул.“ А.С. „ №121 сумата от 125.00 лева / сто двадесет и пет лева / за направени по делото разноски съобразно уважената част от иска.

ОСЪЖДА ЕЛ. ЕМ. ИВ., ЕГН:***** от с.Селановци, обл.Враца, ул.“ А.С. „

№121 да заплати на ЕМ. ИВ. ЦВ., ЕГН:***** от гр.Оряхово, обл.Враца, ул.“ И.В. „ №2, ап.16 сумата от 603.75 лева / шестстотин и три лева и седемдесет и пет стотинки / за направени по делото разноси съобразно отхвърлената част от иска.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Врачанския окръжен съд в двуседмичен срок считано от 26.11.2021г., на основание чл.315, ал.2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Оряхово: _____